

[illegible]

מַטְבִּילִין אחוּז מיד - משמע שהי
אין גר עד שימול ויסבול ו
דף פח) - משוחררת שנתגיירה בנה אין לרין
לחבתי לא חזי למלה : **במקום**
גז כחז קרא בדיא ופי' רב יהודה
באין דנפקא לן ב' צ"ל ממנה טעמן
טבילה וי"ל היא עולמה וי"ל מפרס
דנפקא לן מהא דדרשין בע"ז
(דף טז) אך בני דה יתחבא מיס
שחרה מובנת בהם ומה הס מ' סאה
ורבי יתחפירס דנפקא מהא דדרשין
ב' מהא אה (שנת דף עד) תהיה
בדיתה חבא בדיתה עד שחבא
במיס"א) : **שם** גר ועבד מובלים -
בבלי שמעיהן משמע לעבד בני
טבילה כשמשחרר ולא בני ליה
בטבילה מייחא וקשה דבהשלח (נצי"ן)
דף מ) אמרין הכוזב שטר אחרשין
לשחרר ואמר לה לאי בו והתקדש
בו משמע המקדשה אע"ז ללא
טבילה וי"ל דלויין גוון טבילה
מקודש לשם שחרור שטבילה של
שחרור קודמת לגבי דמשמע לקמן
דקתי ומטבילה לשם שחרור
ושחררה ומותר בה מיד :

כר דבר שחולץ בצבילה חי
ובגדה - תימה דלעטן הכשר
וקשה פשוט ליה שאין לחלק בין גדה
וצבילה ובין טהרות דקאמר במקום
ההגדה מובילת ולעטן חליצה ת"י גדה
בצבילה מומחה וטהרה ו"ל דבצבילה
אירכא מיני מובא דלא דהו אלא
דדרבנן כגון רובו ואינו מקפיד אף
משמעו ומקפיד אינטימך לנאמנטינ
ובחליצה דרבנן גמיז אין לחלק בין
וצבילה לטהרות ואינו חייב דהציה
לארמ בצ' בחרא דרעה (דף סו: וס)
למה לטהרות אבל לצבילה לא ודייט
ספק חליצה אבל ודאי חליצה אפילו
דרבנן לא הקילו לצבילה יותר
מלטהרות ובקוטרם לא גרם ליה
במסכת גדה משום אה דפסחא -
קשים גרים לישראל (ז) כספסח -
לפי שאין בקיטין דרבנן דקדוקין
מאות וישראל למדין ממעשיהם ובמ'
גדה (דף יג: וס) פירש בקוטרם
עוד לשון אחר משום דכל ישראל
עריבים זה בזה *ומשה דבפרק אלו
נאמרים (ספס דף לז:) דמפני שלא היו
עריבין על הנהר דלא חשיב בהם
עריבות של ערב רב ועוד ו"ל דקשים
גרים לישראל לפי שמערבין בהם
ואין שניה שורה אלא על משפחות
המיוחדות שבישראל וי"מ לפי
שצוהר הנהר וישראל על הגרים
ואין יעולין להוחר מאלנתן* (ב) -
לחל

וקדושו קדושין : אחד ג
עליו עול מצות ורמנתו ב

תוספות ישנים
 שהלא נפשו גבי ימול
 עובד טובות ואל ימול
 חותי לפי שזאת מל לא
 סר גרמים ויזי דהס
 עדיק עמי לפי שסימאל
 שומד ע"פ של כותי
 (א) ע"מ מק"ו דכתבי
 יכבס בגדיו כ"ס היא
 פנחס שזריכה קרילס

יִלְהָ קֹדֶם מְבִילָה וְכֹדֶמֶר
וְחִימָה דֹמֶר בְּהַעֲרֵל (לְקַמֵּן
דְּמְבִילָה וְאִרְ"י דְּשִׁאֲנִי הַחֶסֶם
שֶׁהִגְדָּה מְבִילָה • מְבִילָה נִדָּה

לא רוב מצבה ולא רוב פרענות "ואין מדין
עליו ואין מדיקדקין עליו" קיבל מלון אותו מד
נשתירו בו ציצין המעקבין את המלה תוהים
ומלון אותו שניה נתרפא ממבילין אותו מד
ושני ת"ח עומדים על גביו ומדיעין אותו
מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות
מכל ועלה הרי הוא בישראל לכל דבריו
אשה נשים משיבות אותה במים עד צואה
ושני ת"ח עומדים לה מבתין ומדיעין אותה
מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות
אחד גר ואחד עבד משוחרר צ"במקום שגדה
מובלת שם גר ועבד משוחרר מובלין וכל
דבר שחוצץ במבילה הציץ בגר ובעבד
משוחרר ובנדה. אמר מד גר שבא להתגייר
אומרים לו מה ראת שבאת להתגייר
ומדיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת
מצות חמורות מ"ט דאי פריש נפריש דא"ר
חלבו *קשים גרים לישראל כספפת דכתיב
אנולה חגר עליהם ונספחו על בית יעקב:
ומדיעים אותו עין לקט שבתה ופאה ומעשר
עני: מ"ט א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן
*בן נח נהרג על פחות משה פרושה ולא
ניתן להשבק (*ומדיעים אותו עין שבתה
ופאה): ואין מדיעים עליו ואין מדיקדקים עליו:

אמר רבי אלעזר מאי קראה דכתיב ותרצוהו
כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחלל לדבר
אליה אמרה לה אסיר לן תחום שבת באשר
תלכי אלך אסיר לן יתוד באשר תליני
אלין מפקדינן שש מאות ור"ג מצות עמך עמי
אסיר לן עבודת כוכבים אלהך אליה *אירבע
מיתות ממסרו לביד *באשר תמיתו אמת
*ב קברים נגמרו לבד *ושם אקבר מיד
ותרא כי מתאמצת היא וגו' : קיבל מלן אותו
מיד : מ"ם *שהיו מצוה לא משהינן :
נשתיירו כי ציצין המעכבין המילה וכו' :
כדתנן *אלו הן ציצין המעכבין המילה בשר
החופה את רוב העשרה ואינו אוכל בתרומה
וא"ל ירמיה בר אבא אמר רב 'בשר החופה
רוב טובהה של עשרה נתרפא מטבולין אותו
מיד : נתרפא אין לא נתרפא לא מאי מעמא
משום *דמא מרוז מכה : ושני ת"ח
עומדים על גביו : והא *א"ר חייא א"ר יוחנן
גר צריך שלשה הא א"ר יוחנן לתנא תני
שלשה : טבל ולכלה תרי הוא כישראל לכל
דבריו : למאי הלכתא ר'אי הדר ביה ומקרא
רב וישראל ישראל מרד סרנא ביה

ואחד עבד משוחרר : קסלקא דערין לקבל
דברים אמורים בנר "אבל בעבד משוחרר אין
לא קשיא הא ר"ש בן אלעזר הא רבנן דתניא
ג' בד"א שלא קבלה עליה 'אבל קבלה עליה^{דבר}
ר"ש בן אלעזר אומר אע"פ שלא קבלה עליה⁵⁵
ת וחיור וממבילה לשם שחרור ומשחררת
ומותר

רע מחזר אחריהן כדאמרי' במס' סוכה
יורה ויחשאל: ואין מרבין עליו - דברים
חתיכות בשר שלא נפרעת המילה
מש מום - דהשתא ע"ז מצילה הוא נכנס
לכלל גירות הלכך בשעת טבילה חולה

נָדָה לִקְבֹּל מֵעוֹל שׁוֹל מִזֵּד אֶת הַבָּר
 וְאֶת עֶבֶד מְשׁוֹמֵר - לִקְבֹּל מִפֶּשַׁע
 לְמַחֵ הַלֵּכֶתָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה: וּבִמְקוֹם שֶׁנֶּדָּה
 עֹבְדִים - בְּאֶרְבָּעִים סָהָה: שֶׁגֵּר וְעֶבֶד
 מְשׁוֹמֵר וְעוֹלֵיךְ: וְאֶפֶס שְׂחִין עֲבִילֹת
 מִשֵּׁם קוֹמָהּ וְסָהָה כְּשֶׁל עֲבִילֹת:
 הוֹלֵךְ בָּרָה וְעֶבֶד מְשׁוֹמֵר וּבְנֵה -
 לְעִבְלָה וְאֶפֶס שְׂחִין עֲבִילֹת לְמִנִּין
 מִגֵּעַ עֲהָרֹת כְּשֶׁל עֲבִילֹת: דֹּאִי
 פִּרְשׁ - שְׂחִין יִתְבַּר: נִפְרוֹשׁ - וְלֹא
 אִיכָתָם לֵן: דֹּאִר מִן קָשִׁים גִּרִּים
 לִישְׂרָאֵל כִּסְפָּה דִּכְתִּיב וְגוֹלָה הַגֵּר
 עֲלִיהֶם וּמִפְסוֹת עַל בָּיִת יִעֲבֹד - לֶשֶׁן
 סִפְתָּה שְׂחִימִין מִעֲשִׂיהֶם הָרָשָׁעִים
 וְלִמּוּדֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶם אוֹ שׁוֹמְכֵי עֲלֵיהֶם
 בְּאִסּוּרֵי הִיבִיר: וְמוֹדִיעִין אוֹתוֹ עוֹן
 לִקְטַ שְׂחָה וּפֶשַׁע - שְׂחִין יִתְבַּר
 עֲשִׂים הֵלֵךְ הַלּוֹקֵשִׁין פֶּתַח שְׂחָה
 גּוֹלִים הֵם וְשׁוֹמֵד עֲלֵיהֶם וְהוֹרֵג
 בְּדִינֵיהֶם שְׂחִין נֶחַ הַחֲזִיר עַל הַגּוֹל
 בְּסִנְדְרֵיהֶם (ד' טו') וְאִזְחִירָתָן זוֹ הִיא
 מִיתָתָן לֹא בְּשׁוֹ הַתְּרָאָה לְפִיכָן בֵּן
 נֶחַ נֶהָג עַל פְּחוֹת מִשּׁוֹ פְּרוּסָה
 דְּשִׁיב טוֹכֵבִים קִפּוֹד עַל דָּבָר מוֹעֵץ
 וְלִבִּי יִשְׂרָאֵל הִיא מִחִילָה: וְלֹא יִשְׂחִין
 לְפֶשַׁעוֹ - אִשׁ בְּחִזְרָה לֹאֵל נֶהָג
 דְּבִי יִשְׂרָאֵל כְּחִיב וְהִשִּׁיב אֶת הַגּוֹלָה
 אֶשְׂרֵה גּוֹל (וִיחֲלָה ה') אֶלֶל בְּנֵי נֶחַ

אמרין בסנהדרין (דף נח.) אורחין
 זו היא מיתתן וכיון ששבר על אחת
 מ' מות נהרג : לישנא אכרינא
מודיעים אותו בן לקט שכחה ופסח
 הואיל וכן מקדישים על המזון כ"כ
 כדאמר רבנא על פחות משנה
 פרוסה מודיעין אותו שון לקט כו'
 שמה יחזור ב' מהלענייר ולשון זה
 עיקר דמי משום טעמא קמא ופאה
 לשון (שן) לקט שכחה ופאה
 יודיעוהו (שן) שיקטו עניים בשדה :
אסיר לן יחד - להתייחד עם אשת
 איש : **ב' קברים** - אחד לנפולים
 ולנשרפים שהרשיעו בעצירת חמורות
 ואחד לנהרגים ולנחנקים שאין מיתתן
 חמורה ואינם רשעים כל כך : **עשרה**
 שורה וארבע שסביב הנידומנה הולך
 ומשפט מעלה ולמטה : **רוב גובסה**
 של אותה שורה ולא תימא רוב
 היקפה : **ואין אולב כפרוסה** - אם
 כהן הוא דבין עבר לאסור בתרומה
 כדאמר לקמן פירל הערל : **מרוומכה**
 מכבידן את חולי המכה כעו מטרא
 רחא ללולי במסכת תענית (דף נז.) :

דל' **הרד' ב'ס** • קדמונו וחמ"ק קטן
 ב'ת ישראל מקדושת' וצריכ' גם
 ישראל מומר קדושו קדושו
 וישראל הוא: **קס"ד** • רח"ל דחפס
 שחרור שלטון לגירות השוד טכז"ס
 לקבל קאמר שצטת מבייל שחרור
 העבר צריך להודיע מקת' מלות
צבל עבד אין צריך **לצבל** • צצבת
 זמרי' (תצט' 97 ד') • ל' לה מלחש: **שלל**
 ומרר. ומצבילה לשם שחרור צצ"ל:

ידועין ע: ע"ש דה .
המן ע:

ל"ז ע"א: ערוזין סד

55

פאסדריין מעק:

[.w 05

[צפיל למ.]

קָמֵן עַל־שֶׁבֶט קָלוּ

[לקמן קכ: קכא.]

[לעיל עמ':]

הגהות הב"י
(א) רש"י ד"ס ליה
אחרונה וכו' יורה
שמוסו שלקטו: (ב) ד"ס
ד"ס קטיו גרס ליה
בספחת. ר"ל עיין גמ'
פ' ו' יומטין דף פ' ב' ע"ב

ל'אין ספירות שמונה עשר
עליו מיד דסא נדב
לסמחין ג' חדשים
כ"ח פ"ח מסל' מנח
דין ט]

שבתה וסלח ממך
בן ציון וכשיב את
ימי אלה וזה המלך